

GUIÓ RADIOFÒNIC DE PASTORAL SOCIAL N° 920 – 1-XI-2009 –

El proper divendres dia 6, se celebra el dia internacional per la prevenció de l'exploració del medi ambient en la guerra i els conflictes armats. La guerra és la insensatesa més gran de totes les que puguin imaginar els homes. Sembla estrany que a aquestes altures encara hi hagi qui pensi que la guerra pot resoldre alguna cosa. És sens dubte una mala idea voler resoldre els conflictes pel camí de la guerra. La guerra no sol donar la raó a aquell que la té, sinó tot el contrari. Sempre guanya el més fort i el més fort és normalment el qui no te raó. Vol dir que s'obstina en imposar la seva raó als altres com si aquesta fos l'única bona. En les guerres pràcticament no guanya ningú. Tots hi perdem: perdem vides, perdem hisendes, perdem cultius, perdem obres d'art, perdem respecte dels uns pels altres i perdem valors ecològics: la natura en surt molt malmesa. La guerra no té llei, perquè ella ja és contra la llei... i per això en la guerra tots els crims i tots els desordres són possibles. La guerra és una porta oberta a tota mena de venjances, de represàlies i de rancors. Es desperta la fera i s'abraona sobre tot aquell que li porta la contrària. La guerra només serveix per destruir: Pobles, ciutats, civilitzacions, art i natura. Només cal que pensem en el desastre que va suposar pel nostre país la guerra del 36: a part del milió de vides que es van perdre, tot un patrimoni cultural de segles se'n va anar en orris. I si pensem en la última guerra europea: milions de vides, tot un patrimoni cultural malmès i els camps deserts. Total per la pretensió d'un home que es volia fer l'amo del món. Ja seria hora que s'establís definitivament un tribunal internacional que pogués dirimir els contenciosos i condemnar tot aquell que es vulgui atribuir un poder o unes avantatges que no li corresponen. El papa prou que ho demana en l'última encíclica: *Charitas in veritate*: Demana "amb urgència la presència d'una veritable autoritat política mundial amb poder efectiu per a garantir la seguretat, la justícia i els respecte de tots els drets". El segle XXI hauria de ser el segle del seny.

Els pobles tenen dret a l'autodeterminació I són els organismes internacionals els que haurien de vetllar per què cada poble pogués escollir el seu règim, sense traves ni excuses. Estem encara immersos en un darwinisme social. El peix gros continua menjant-se el peix petit tant a nivell polític com a nivell econòmic. Qui li posa el cascavell al gat? Algú hi hauria d'haver capaç de posar-li el cascavell i fins i tot l'argolla, si cal, però el que no és just ni ho serà mai és que s'imposi per sistema la llei del més fort i no sols la llei sinó també les pretensions i fins i tot els capricis.

Si no és just que en una mateixa taula hi hagi plats buit i plats plens a vessar, tampoc no és just que en el món hi hagi qui ho tingui tot i qui no tingui res i que les grans potències imposin la llei. "Quia leo" deia la fàula- la meva raó és la del lleó. Em quedo amb la part més grossa, perquè sóc el lleó, el més fort de tots.. Diuen que el negoci no té entranyes i és ben veritat: es necessita tenir molt poques entranyes per a invertir el que s'està invertint en armament, mentre milions de persones moren materialment de fam. Ja seria hora que es deixés de destruir d'una vegada, per a construir entre tots una humanitat nova. És trist que l'Evangeli encara avui soni a cosa estranya: ja no hi ha enemics, tots vivim sota un mateix sostre, els sostre esplèndid del cel estel·lat. És molt trist que un planeta tan petit com la terra estigui tan parcel·lat i, sobre tot, tan enfrontat. Pocs i mal avinguts. Aquest podria ser la impressió que trauria del nostre planeta una extraterrestre. Podria arribar a dubtar d'això que diem que l'home és un animal racional. A vegades ni animal: penso que els animals són més respectuoses entre ells que no pas els homes. Faig meu el crit de Pau VI a la ONU: ja prou guerres, mai més els uns contra els altres, mai més. En llenguatge planer seria com preguntar: que feu, que us begut el seny? Doncs potser sí, però aleshores caldrà cercar una altra definició per a l'home.